

om at lade persondatalovens krav til samtykke gælde, uanset om der er tale om manuel eller elektronisk videregivelse af personoplysninger.

Jeg vil godt takke for den gode debat. Jeg ser frem til en velvillig behandling af lovforslaget i Retsudvalget, hvor jeg vil lytte til de bemærkninger, der måtte komme, og besvare de spørgsmål, der måtte være. Tak.

Kl. 12:35

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Tak til ministeren.

Da der ikke er flere, der har bedt om ordet, er forhandlingen sluttet.

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Retsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg dette som vedtaget.

Det er vedtaget.

Det næste punkt på dagsordenen er:

5) 1. behandling af lovforslag nr. L 159:

Forslag til lov om ændring af retsplejeloven og udlændingeloven. (Videokommunikation ved fristforlængelser og justering af dommenormering).

Af justitsministeren (Brian Mikkelsen).

(Fremsættelse 26.02.2009).

Kl. 12:36

Forhandling

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Forhandlingen er åbnet. Den første, der får ordet, er Venstres ordfører, og det er hr. Karsten Nonbo.

Kl. 12:36

(Ordfører)

Karsten Nonbo (V):

Tak. Jeg vil indledningsvis sige, at jeg har fået bemyndigelse fra den konservative ordfører, hr. Tom Behnke, og fra Venstres ordfører, hr. Kim Andersen, til at komme med nogle anerkendende bemærkninger om det her lovforslag, og jeg vil egentlig ophøje det til at være nogle meget anerkendende bemærkninger.

Lovforslaget handler bl.a. om at indføre videokommunikation i retssager. Desuden foreslås det at justere antallet af landsdommere i Østre Landsret. Det sidste er jo ret enkelt. Der står i retsplejeloven, hvor mange landsdommere

der er, og man har nu besluttet at nedsætte antallet fra 61 til 59, og derfor skal det selvfølgelig også ændres i retsplejeloven.

Den anden del af lovforslaget handler om indførelse af videokommunikation. Man skal her huske, at det er ved fristforlængelser for allerede fængslede personer eller personer, der er administrativt frihedsberøvet efter udlændingeloven. Det er ikke sådan, at et grundlovsforhør kan starte med, at den sigtede ikke er til stede. Den sigtede har stadig væk ret til at være til stede ved grundlovsforhøret, så det drejer sig kun om de efterfølgende fristforlængelser.

Det er et rigtig godt lovforslag, for vi hører mange store historier – desværre rigtige og berigtigede historier – om, hvordan politiet spilder tid ved at køre fra den ene ende af landet til den anden for at hente en person, som skal fristforlænges. Selv om fristforlængelsen er meget oplagt, drager to mænd af sted fra f.eks. Skanderborg til Aalborg for at hente en person. Andre drager fra Skanderborg til Esbjerg for at hente en person, og er der 4-5 fængslede i samme sag, som skal fristforlænges, kan man hurtigt bruge 8-10 mænd en hel dag, for de skal både hentes, og hvis de bliver fristforlænget, efterfølgende bringes tilbage. Der spildes rigtig, rigtig meget tid på landevejen. Sagerne varer jo relativt kort tid i retten, og det er i de sager, der kan anvendes videokommunikation.

En ting, som vi også skal fastslå, er, at det er inden for de almindelige rammer for fristforlængelse og isolationsforlængelse. Hvis man først går ud over rammerne, eller hvis den fængslede anmoder om mundtlig kæde i landsretten, så har han stadig væk krav på at være til stede.

Det er sådan, at forsvarsadvokaten for den fængslede selv må bestemme, om han vil være til stede i retten, altså sammen med dommeren og anklageren, eller om han vil være hos den fængslede. Hvis den fængslede slet ikke ønsker at medvirke, giver man altså anklagemyndigheden mulighed for at indgå i en videokommunikation fra et andet sted end selve retssalen.

Der er meget fornuft i det her lovforslag, som er sat til at træde i kraft den 1. oktober i år. Det foregår på den måde, at man ruller det ud fra Sønderjylland, så man sørger for at få retskredsene på og få det til fungere fra retskreds til retskreds, inden man går videre. Der er selvfølgelig nogle steder, hvor de allerede har materialet, og der går de i gang, men princippet er, at det bliver rullet ud hen over landet.

Fra Venstres side kan vi give det her lovfor-
slag store plusser.

Kl. 12:40

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Tak til ordføreren. Vi går videre i ordførerræk-
ken. Den næste ordfører er den socialdemokra-
tiske ordfører, og det er fru Karen Hækkerup.

Kl. 12:40

(Ordfører)

Karen Hækkerup (S):

Jeg kan som ordfører tilslutte mig alt, hvad Ven-
stres ordfører lige har sagt. Det her forslag er et
rigtig godt forslag. Det giver rigtig god mening
at få lavet de her videoafhøringslokaler og få det
rullet ud over hele landet. I den optimale verden
ville man selvfølgelig med det samme få det in-
stalleret alle steder, men det er økonomien ikke
til. Nu starter man et sted. Jeg glæder mig til, at
vi en dag kommer dertil, at hele landet har fået
det her videoudstyr.

Ud over at tilslutte mig bemærkningerne fra
Vestres ordfører kan jeg fortælle, at Retsudval-
get den 16. januar var på Bornholm, hvor vi så,
hvordan udstyret virker i praksis. Det virker på
den måde, at der i retssalene er opsat fladskær-
me på væggene, og en dommere kan sidde og
styre, hvilke skærme der skal op, og hvem der
skal have ordet. Først virker det selvfølgelig
overvældende at stå og kigge på det, men når
man har været i det i blot ganske få minutter, op-
lever man egentlig ikke længere, at man ikke fy-
sisk er sammen. Det er altså den virtuelle ver-
den, der på en eller anden måde er ved at rykke
ind i domstolene.

Der er enorme ressourcer at spare ved at und-
gå at skulle transportere fanger, der bare skal
have forlænget en frist, land og rige rundt i tide
og utide, og det er ofte to betjente, der skal følge
med, og som både skal ud og tilbage igen. Når
det f.eks. drejer sig om Bornholm, skal folk fly-
ves derover, og så er det altså piloten, der be-
stemmer, om der skal to eller fire betjente med,
så det kan være en meget bekostelig affære.

Når det så er sagt, vil jeg sige, at der også er
andre fordele ved det her videoudstyr. Noget af
det, som vi er rigtig dårlige til i Danmark, er at
passe på vores ofre. Ofre, som har været udsat
for en forbrydelse og skal ind og konfronteres
med en gerningsmand, er meget tit bange. Her
synes jeg, at vi skal se på, hvor hurtigt vi kan
komme i gang med i langt højere grad at tilbyde
de her ofre, som altså er nervøse for at møde
frem i retten, mulighed for at vidne ved video-
udstyr. Det vil sige, at man ikke længere skal

sidde i samme lokale som den, der eksempelvis
har overfaldet en. Hvis det er meget traumatise-
rende og man absolut ikke ønsker den konfron-
tation, kan sådan en videoløsning være en rigtig
god løsning.

Der er lavet forsøg med det, og vi skal selvføl-
gelig bakke op om, at det også bliver rullet ud,
og vi skal huske på, at mange af vores domhuse
og retssale er meget gamle. De er dårligt indret-
tet med ventelokaler, hvor man ikke har mulig-
hed for at hjælpe dem, der gerne vil holdes væk
fra hinanden. Så også i forhold til den fremtidige
hjælp til ofre skal vi huske på, når vi ser på,
hvordan vi her i Danmark hjælper vores ofre,
hvis de er bange for at møde frem og vidne og
ikke vil sidde over for en konkret gernings-
mand, at det her vil komme til at virke.

Nu bliver det rullet ud, først og fremmest i
Sønderjylland. Vi bakker op om forslaget og
glæder os til, at det når længere.

Kl. 12:43

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Tak til ordføreren. Den næste ordfører er Dansk
Folkepartis ordfører, fru Marlene Harpsøe.

Kl. 12:43

(Ordfører)

Marlene Harpsøe (DF):

Dansk Folkeparti kan med glæde tilslutte sig
dette lovforslag, som regeringen har fremsat. Vi
ser meget positivt på, at man ønsker at udvide
muligheden for at benytte sig af videokommuni-
kation ved fristforlængelser.

Dette betyder i første omgang, at Syd- og
Sønderjyllands Politikreds nu også kan tage vi-
deokommunikation i brug, ligesom man allere-
de har det i Bornholms Politikreds. For nogle
måneder siden havde vi i Retsudvalget fornøjel-
sen af et givtigt besøg på Bornholm, hvor vi net-
op så, hvordan de benyttede videokommuni-
kation ved retten. Det var et meget interessant be-
søg, som bekræftede os i Dansk Folkeparti i, at
videokommunikation ved fristforlængelser er
en god idé, fordi det netop sparer politiet for rig-
tig mange ressourcer, som det jo var bedre at de
brugte på noget helt andet. Derfor er det også
positivt, at lovgivningen nu ændres med hen-
blik på at udvide ordningen med videokommuni-
kation til andre steder i landet.

Forslaget lægger også op til, at man kan bru-
ge videokommunikation i sager, der omhandler
udlændingelovens §§ 36 og 37. Et pilotforsøg
ved retten i Hillerød og Ellebæk har givet nogle
fine resultater, og derfor ser Dansk Folkeparti
positivt på, at man efter det her lovforslag også

vil kunne bruge videokommunikationen i disse sager i Syd- og Sønderjyllands Politikreds.

Ordningen kan efter vores opfattelse betyde, at politiet sparer en hel del ressourcer, som de i dag benytter på at transportere sigtede fra arresthuse og fængsler til retten og tilbage igen, og sådan kunne man blive ved og ved. Vi har bemærket, at Retsplejerådet mener, at risikoen for undvigelse i forbindelse med fristforlængelser reelt kan fjernes ved at benytte videokommunikation, hvilket vi i Dansk Folkeparti glæder os over.

I Dansk Folkeparti er vi ikke i tvivl om, at videokommunikation er fremtiden, og vi ser frem til, at ordningen udvides til alle politikredse, både af hensyn til de ressourcer, som man kan spare hos politiet, og af hensyn til at man kan mindske risikoen for, at arrestanten undviger.

Til slut betyder lovforslaget jo også, at normeringen af dommere for Østre Landsret samt af dommere ved den landsdækkende ordning, der kan udnævnes ved visse byretter, justeres, og vi finder det også udmærket, at dommernormeringen bliver justeret efter de erfaringer, som man har gjort sig, efter politi- og domstolsreformen er trådt i kraft.

Så Dansk Folkeparti kan støtte lovforslaget.

Kl. 12:45

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Tak til ordføreren. Den næste ordfører er SF's ordfører, fru Meta Fuglsang.

Kl. 12:46

(Ordfører)

Meta Fuglsang (SF):

SF har jo ved tidligere lejligheder plæderet for, at der kan spares temmelig mange penge og mange ressourcer i den offentlige sektor – det får vi ikke altid så mange roser for af regeringspartierne, snarere en afvisning, altså at det nok ikke kan lade sig gøre. Men derfor er det jo altid bemærkelsesværdigt, når der så efterfølgende kommer forslag fra regeringen, der ligner det, SF selv kunne finde på at komme med. Vi må konstatere en forskellig opfattelse af det samme forslag, alt efter hvor det kommer fra, men bortset fra det må vi jo glæde os over, at det her forslag er kommet frem.

Det forslag, der ligger her, handler jo bl.a. om at spare på de ressourcer, politiet bruger, så de ikke skal anvendes på de mange timers kørsel på landevejene i forbindelse med fristforlængelser og varetægtsfængslinger. Vi vil gerne medvirke til, at politiet bruger ressourcerne fornuftigt. Der skal selvfølgelig være en balance mel-

lem hensynet til ressourcerne og hensynet til den enkeltes retssikkerhed. Den problemstilling er der arbejdet med i det oplæg, der ligger til den lovgivning, der ligger her, og vi er sikre på, at der, sådan som oplægget er her, er en fornuftig balance. Der har jo som nævnt af tidligere ordførere været forsøgsordninger med det, som er blevet evalueret meget positivt, og vi synes også, at de resultater, der ligger her, er positive.

I første omgang var der jo forslag om kun at lave en forsøgsordning. Men den forenkling, der ligger her, er jo et tiltag, som vil have en rigtig gavnlig effekt på ressourceforbruget, og det vil være et tiltag, som det er rigtig vigtigt at få gennemført. Og derfor er vi glade for og må anerkende initiativet om, at det lægges lidt bredere ud end bare at være et forsøgsforslag eller en forlængelse af en forsøgsordning, og vi anerkender, at man på den måde imødekommer SF og oppositionen på det her.

Det er klart, at det er en forudsætning for det her, at der er det fornødne udstyr. En forudsætning for, at det også retssikkerhedsmæssigt er forsvarligt, er jo, at den teknik, der bruges, er i orden, og vi skal selvfølgelig følge op på, at den teknik er god nok, at den er der i fornødent omfang, og at der følges op med den udvikling, der er behov for, for at kunne gennemføre det efter hensigten.

Med de bemærkninger er vi positive over for det forslag, der ligger.

Kl. 12:47

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Tak til ordføreren. Den næste ordfører er den radikale ordfører, hr. Morten Østergaard.

Kl. 12:48

(Ordfører)

Morten Østergaard (RV):

Der har været ganske meget debat om politiets arbejdsvilkår i forbindelse med den politireform, som et bredt flertal i Folketinget har aftalt, og som er under implementering. Og med det her lovforslag imødekommer vi et ønske fra alle politikredse om at få mulighed for ikke at skulle bruge en uforholdsmæssig stor del af deres tid på landevejene på vej til domstolene med arrestanter, der skal fremsættes for en dommer i sager, som ikke handler om den egentlige domstolsprøvelse af det, de er tiltalt for, men derimod om fristforlængelser, hvoraf mange er ganske kortvarige.

Med det her lovforslag gives der altså generelt i retsplejeloven og udlændingeloven mulighed for, at man ved fristforlængelser kan bruge

videokommunikation. Vi synes, det er en god måde at udnytte ny arbejdskraftbesparende teknologi på, at der på den her måde altså bliver mulighed for, at der fortsat er præcis den samme domstolsprøvelse af fristerne, men at politiet er fri for at formøble dyrebar polititid på at fragte arrestanterne rundt i landet. Derfor synes vi, at forslaget her er rigtig godt, og vi kan varmt støtte det.

Vi havde ønsket, at der var en klar udrulningsplan for, hvornår det kunne være landsdækkende, og vi vil løbende være med til at presse på, for at det bliver gjort landsdækkende så hurtigt som muligt, men det er klart, at der er nogle investeringer og selvfølgelig også nogle erfaringer, der skal gøres. Derfor er man nødt til at starte et sted, og det bliver så i Region Syddanmark. Men vi synes, der er god grund til hurtigst muligt at få det her, som har været et positivt forsøg af steder, hvor man har haft det, udrullet til hele landet, så politiet kan koncentrere sig om de opgaver, der er væsentlige for at sikre, at kriminelle bliver indfanget, bragt for en dommer og tiltalt, og så der i øvrigt kan patruljeres og gøres nogle af de andre ting – og de andre ting har der desværre været for mange administrative pligter til vi kan sige har været fuldt tilfredstillende.

Vi ser også gerne frem til, at man på andre områder tilsvarende kan lette politiets arbejde også for nogle af de administrative byrder. Lad mig bare nævne et enkelt eksempel, når vi nu er i gang med spørgsmålet om ny teknologi: Det synes at være u hensigtsmæssigt, når borgerne selv har ulejlighed med at taste deres anmeldelse af diverse tyverier ind på internettet, at der så skal sidde politifolk eller administrativt ansatte i den anden ende og taste det ind i politiets sagsbehandlingssystemer. En gang indtastet burde være nok. Så der er et rum for yderligere besparelser, der kan give endnu mere polititid til at komme ud på gader og veje og komme ud at efterforske.

Men samlet set kan vi selvfølgelig støtte det her lovforslag. Vi er også en del af politiforligskredsen, og derfor er vi meget glade og håber, at det kan blive udrullet til hele landet hurtigst muligt.

Kl. 12:51

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Tak til ordføreren. Og den næste ordfører er Enhedslistens ordfører, fru Line Barfod.

(Ordfører)

Line Barfod (EL):

Enhedslisten synes også, at det er rigtig fornuftigt, hvis politiet kan få mere tid til at efterforske og opklare forbrydelser frem for at bruge tid på administrative pligter. Vi synes, at det ville være rigtig godt, hvis man satte sig ned og dels så på, hvad det er for nogle krav, der bliver stillet til politiet, om de kunne få nogle it-systemer, hvor de kun behøver at taste tingene ind én gang og ikke flere gange, som hr. Morten Østergaard var inde på, dels så på, om det virkelig er nødvendigt, at man skal have alle detaljer om en række ting, der kan måles, i stedet for at fokusere på de ting, der ikke kan måles, men som faktisk er det vigtige i forhold til, om politiarbejdet fungerer godt.

Politiet er jo desværre underlagt det samme dokumentationshysteri som resten af den offentlige sektor, med hensyn til at alt det, der *kan* måles og vejes, også *skal* måles og vejes, i stedet for at der bliver set på det, der rent faktisk er det vigtige, set på, om arbejdet bliver gjort godt, om man yder en god indsats – noget af det, som det er meget svært at måle på. Det har desværre også ført til, at man har lavet resultatkontrakter, hvor de midler, man får, afhænger af, hvordan resultaterne er af det, man kan måles og vejes på, og ikke af det, der faktisk er det vigtige.

I forhold til spørgsmålet om videokommunikation vil vi gerne under udvalgsarbejdet have belyst, om man bare flytter ressourceforbruget et andet sted hen. Det er noget af det, advokaterne peger på i deres høringssvar. Vi skal se på, at man ikke bare siger: Jamen så slipper politifolkene for at køre i bilerne, og i stedet sender vi en masse advokater ud på landevejene, som der så skal betales for. Vi synes, at det ville være rart lige at høre, hvad ressourceforbruget er der i stedet for. Det, som også kan være risikoen, er, at det så bliver en anden forsvarer, der skal møde ved fristforlængelser ved videokommunikation, og ikke den forsvarer, som ellers er på sagen, og som skal køre sagen, når sagen endelig ender med en domsforhandling. Det synes vi er værd lige at få belyst under udvalgsarbejdet.

Så kunne det være rart at overveje lidt, om det nu også er nødvendigt med de her meget lange varetægtsfængslinger. Hvad kunne vi gøre for, at politi og anklagemyndighed får flere ressourcer til hurtigere at kunne efterforske sagerne, så vi hurtigt kan få dem for retten og få dem domsforhandlet og få folk dømt, hvis de er

skyldige, frem for at man har de her nogle gange meget, meget lange varetægtsfængslinger, hvor der så skal ske fristforlængelse adskillige gange? Det synes vi også er væsentligt at man har fokus på. For en af årsagerne til de store problemer er jo, at der har været for mange sager, der har trukket for længe ud, ikke kun fordi reformerne har trukket tænder ud, men også fordi man inden da i nogle tilfælde ikke har haft ressourcer nok i anklagemyndigheden til at få sagerne hurtigt ekspederet. Vi mener altså, at man ikke kun skal se på at lette problemerne, i forhold til at der ikke skal køres så meget, men også på, at man faktisk skulle få sagerne hurtigere for retten. Det mener vi at alle bør have en stor interesse i.

Kl. 12:54

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Der er en enkelt kort bemærkning til ordføreren fra hr. Karsten Nonbo.

Kl. 12:54

Karsten Nonbo (V):

Nu nævnte fru Line Barfod, at der var lidt, jeg ved ikke, om man skal sige protester, men lidt indsigelse fra forsvarsadvokaterne, fordi det måske gav dem mere tid på landevejen i stedet for.

Jeg vil spørge: Er det ikke sådan, at man kunne forvente, at en forsvarsadvokat i forvejen skal besøge sin klient, mens denne sidder inde? Man kunne jo besøge sin klient, mens denne sad inde, den dag, vedkommende skulle fristforlænges, således at man derfra kunne deltage. For det ligner det her jo op til. Er det ikke positivt, frem for at forsvarerne måske nogle gange har været vant til, at politiet hentede og bragte deres klienter, således at de besøgte ham hjemme hos sig selv, lige inden han skulle fristforlænges? Så kunne man jo også besøge klienten, hvor han er, og så hjælpe ham derfra – og så må køretiet vel egentlig blive det samme, er vi ikke enige om det?

Kl. 12:55

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er det ordføreren.

Kl. 12:55

Line Barfod (EL):

Det er netop derfor, jeg siger, at jeg synes, vi skal få det belyst under udvalgsarbejdet, så vi har nogle fakta på bordet. Så kan vi få belyst, om det faktisk er et spørgsmål om at flytte ressourcer fra en gang kørsel til en anden gang kørsel, eller hvad det er, vi kan opnå med den her ordning.

Det synes jeg er væsentligt at få belyst under udvalgsarbejdet.

Men som jeg sagde, mener jeg også, det er væsentligt at se på, hvor lang tid folk faktisk sidder varetægtsfængslet. Og kunne vi gøre noget for at nedbringe den tid, så vi får sagerne hurtigere for retten og får færre fristforlængelser?

Kl. 12:55

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Tak til ordføreren. Så er det justitsministeren.

Kl. 12:56

Justitsministeren (Brian Mikkelsen):

Tak for den positive modtagelse af lovforslaget. Det er glædeligt, at der er så bred opbakning til at skabe det nødvendige lovgrundlag for, at man fremover vil kunne anvende videokommunikation ved fristforlængelser i videre omfang, end der hidtil har været mulighed for.

Det handler jo først og fremmest om at integrere moderne kommunikationsteknologi i retsplejen på en retssikkerhedsmæssig forsvarlig måde. Jeg er også glad for, at der er bred opbakning til den foreslåede justering af dommernormeringen.

Den del af lovforslaget, som angår brug af videokommunikation ved fristforlængelser, bygger jo på en udtalelse fra Retsplejerådet. På baggrund af erfaringerne fra pilotforsøg, som blev gennemført ved domstolene i 2007 og 2008, og i lyset af den teknologiske udvikling, vurderer Retsplejerådet, at det nu vil være forsvarligt at tillade brug af videokommunikation ved fristforlængelser uden den sigtedes samtykke. Retsplejerådet har nøje afvejede hensynet til en hensigtsmæssig udnyttelse af politiets og kriminalforsorgens ressourcer over for en række hensyn, der skal sikre en retssikkerhedsmæssig forsvarlig afvikling af retsmødet. Det gælder bl.a. hensynet til den sigtede, hensynet til fortrolighedsforholdet mellem den sigtede og forsvareren og hensynet til sagens oplysning.

Ved udformningen af lovforslaget har regeringen fulgt Retsplejerådets anbefalinger med henblik på at varetage de retssikkerhedsmæssige hensyn. Efter lovforslaget skal retten således altid foretage en konkret vurdering af, om det er ubetænkeligt, at sigtede deltager i retsmøder via videokommunikation. Hvis sigtede deltager i retsmødet via videokommunikation og retten finder, at det er nødvendigt, at sigtede er til stede i retten, vil dommeren kunne fastsætte et nyt retsmøde inden for kort tid, hvor den sigtede skal bringes til retten. Den sigtede vil fortsat altid have krav på at være personligt til stede i

grundlovsforhøret, hvor varetægtsfængslingen iværksættes. Den sigtede vil også have krav på at være personligt til stede ved et retsmøde, hvor der første gang skal tages stilling til, om en varetægtsfængsling eller isolation skal forlænges ud over retsplejelovens normale tidsmæssige grænse herfor.

Når man tager dette med i betragtning, mener jeg, at den foreslåede ordning er helt forsvarlig, og samtidig vil den altså medføre klare resourcemæssige fordele.

Som blandt andre fru Line Barfod var inde på, er der i forbindelse med høringen over lovforslaget fra forskellige side givet udtryk for, at den foreslåede ordning er upraktisk for forsvarerne. Det er bl.a. anført, at de transportomkostninger, der i dag påhviler politiet, væltet over på forsvareren og den sigtede. Lovforslaget medfører, at forsvaret som udgangspunkt skal deltage i et videoretsmøde fra samme sted som sigtede, men forsvareren kan også deltage fra et andet sted, hvis retten finder det ubetænkeligt. Desuden vil forsvarerens praktiske muligheder for at deltage via videokommunikation kunne indgå i rettens afgørelse af, om et retsmøde skal afholdes som et videoretsmøde eller som et almindeligt retsmøde.

Med de ord vil jeg takke for en god debat. Jeg ser frem til en velvillig behandling af lovforslaget i Retsudvalget, hvor jeg naturligvis vil besvare de spørgsmål, der måtte være. Tak.

Kl. 12:59

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Tak til justitsministeren.

Da der ikke er flere, der har bedt om ordet, er forhandlingen sluttet.

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Retsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg dette som vedtaget.

Det er vedtaget.

Det næste punkt på dagsordenen er:

6) 1. behandling af lovforslag nr. L 160:

Forslag til lov om ændring af retsplejeloven, lov om ændring af lov om tinglysning og forskellige andre love samt lov om ændring af søloven og forskellige andre love. (Visse ændringer i forbindelse med overgangen til digital tinglysning).

Af justitsministeren (Brian Mikkelsen).

(Fremsættelse 26.02.2009).

Kl. 12:59

Forhandling

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Forhandlingen er åbnet. Den første, der får ordet, er Venstres ordfører, hr. Kim Andersen.

Kl. 13:00

(Ordfører)

Kim Andersen (V):

Det lovforslag, L 160, vi her har til behandling, kan Venstre støtte, og jeg skal hilse og sige fra De Konservative, at det kan Det Konservative Folkeparti også. Ordføreren for De Konservative, hr. Tom Behnke, kan ikke være til stede, og jeg har lovet at meddele det.

Det er en opfølgning på den lovændring, som blev gennemført om digital tinglysning og i forhold til forskellige andre love i juni 2006. Der er behov for visse ændringer i en række love, hvilket Tingets formand netop har læst op. Det skyldes jo, at ny teknologi nu for alvor er på vej ind i tinglysningsretterne, og først i september overgår vi til digital tinglysning over hele landet. I den forbindelse er der brug for nogle justeringer i forhold til de lovændringer, der blev gennemført i juni 2006.

Det, der er formålet med det forslag her, er at sikre, at man kan få en overgang, som er hensigtsmæssig og sikker, når man går fra papirbaseret tinglysning til digital tinglysning. Det vil bl.a. medføre, at der lukkes for indgang af dokumenter i 3 uger i perioden forud for overgangen til digital tinglysning, sådan at man har en mulighed for at få den nye arbejdsproces og teknologien kørt rigtigt ind og få transformeret de nuværende papirdokumenter til digital form.